

MUIDENPAMPUSMUIDEN 2011

Het 1^e weekend van november staat garant voor regen, wind, golven, schuim.... , zodat we kunnen spreken van een spetterend slot van het roeiseizoen. Nou het enige schuim dat we deze dagen zagen was het bekende schuim op de plastic bekertjes in de feesttent. Man, man, vrouw, wat een weertje. Donderdag voorafgaand aan de race neemt ons hotelschip de Ba Tigre (Google de naam en luister via youtube naar het grappige Surinaams/Antilliaans sprookje over de slimme spin en Ba Tigre) de Laura G op sleep naar Muiden.

Daar het een lustrumjaar betreft, heeft de organisatie bedacht vrijdag een lounge-avond (?) te organiseren. Roy en Erik beleven het mee en worden, met dank aan een tegenvallend bezoekersaantal, afgetopt met bitterballen.

Zaterdag 5 november.

Is het zomer? Neen, het lijkt eerder een dag van afgelopen voorjaar. Bij een stralende hemel met temperaturen tussen de 18 en 20°C beleven we deze dag. Good old Joop (sinds 1988 met FLP!) aan het roer, Roy en Klaas op slag, Bert en Caat op doft 3, Marielle en Leo daarachter (eigenlijk daarvoor) op doft 2 en Erik met wisselkracht Jeroen in het neusje.

Zelden zo'n rustige aanloop naar de start beleefd. Geen geschreeuw, geen gescheld, geen rondjakerende Zodiacs. Zelfs de organiserende loud hailers staan op laag volume. Alles verloopt gesmeerd bij dit kalme zonnige weer. Ook aan boord van de Laura G heerst een harmonieuze sfeer. En dat met een stel (ex) loodsen op 3 m²! Gelukkig is er toch van enige opwindings sprake. Worden eerst wat opspelende lichaamsdelen met tape gladgestreken, even later wordt de stuurman tijdens het ultieme leegswaffelen van de boot met luid geraas belaagd door enkele roeiers. Ja, zozeer zelfs dat het de aandacht van andere sloepen trekt. Bij het lozen van enkele druppels bielswater krijgt Joop vanuit een andere sloep toegeworpen dat hij er wel genotvol bij moet kijken! De oprisping wordt besloten met (weer) een mooie tegeltekst van Bert: *Ook al zwingelt de man nog zo kloek, de laatste druppel verdwijnt altijd in de broek.*

De eerste race. Vanaf 1230 worden elke minuut 3 sloepen weggeschoten. Met een gezwinde, regelmatige slag gaan we er van tussen. Wat zijn we fit! Van ons startgroepje gaan wij er als snelste vandoor. De piertjes uit en op naar Pampus. Met enige verbazing zien we nog voor Pampus enige later weggeschoten whalers redelijk snel nader bijkomen en ons passeren. Nog meer trainen? Andere slag? FLPers bannen? Wie zal het zeggen. Gelukkig komt de 2 minuten later gestarte Lootsman niet in het vizier. Het is u allang duidelijk. Eigenlijk draait het al jaren allemaal maar om één ding. Wie van de 3 loodsenwhalers - de Lootsman (Rijnmond), de Leugenaar (Scheldemonden) of de Laura G.- is de snelste? Dit jaar "won" de Leugenaar op de Vecht, de Lootsman de HT en de Laura de Grachtentocht. Wie zal nu de palmares in ontvangst mogen nemen?

Joop stuurt ons met al zijn ervaring scherp langs de boeien die de ondiepten van Pampus markeren en te midden van een langgerekt lint van kleurige sloepen gaat het op de havenhoofden van Muiden aan. Het (af)tellen begint. Marielle telt lekker, maar bij frequentieverhoging van haar stem gaat ook

het slagtempo omhoog, hetgeen niet door elke roeier gevolgd kan worden. Roy neemt over. Telt niet alleen, maar – waar zal hij dat geleerd hebben- moedigt daarbij met kreten het roeileger aan tot grote prestatie. De pieren schieten voorbij, de bruine vloot wordt gepasseerd en voor we het weten is het: “Riemen lopen”. De eerste van de drie races zit er op. De geklokte tijd: 45 minuten en 23 seconden.

De Laura G bijna over de streep

De Laura kan even 2 uur in de box en wij mogen ons al koesterend in het zonnetje aan boord van de Ba Tigre opmaken voor de tweede krachtmeting.

De tweede race is bijna een kopie van de voorgaande sessie. Een rustig voorspel, een pittige start en een evenwichtig verlopen race met dat verschil dat we wat later door snellere sloepen worden opgelopen en zelf wat eerder anderen passeren. Wederom peurt Roy wat extra krachten uit ons. Vooral de laatste kilometers gaat alles uit de kast. Een sloep die ons eerder zijn roer liet zien, pakken we terug en in een verwoede strijd gaan we “d’r weer op en d’r over”. Dit alles intens beleefd hebbende, denken we het er nog beter van af te hebben gebracht dan race 1, maar enige sleet, al is die nog zo gering, zit er kennelijk toch in. We doen bijna 1 minuut langer over de 7½ kilometer. Kennelijk hebben meer sloepen last van sleet.

Bij het manoeuvreren naar de box horen we vanuit de Lootsman: “Nou ben ik toch wel benieuwd!”.

Onze gedachten gaan meer naar de avond die komen gaat.

Die begint goed. Uit de biels van de Ba Tigre worden enkele schotels met voortreffelijke sushi getoverd. Met applaus voor kok Mariëlle worden deze onder het genot van.. razendsnel soldaat gemaakt. De bodem voor het samenzijn bij Graaf Floris is gelegd.

De sushi van Mariëlle

De avond snelt voort. Sommigen gaan naar huis en anderen dansen, klotsen, stampen en hossen in de tent op meezwepende muziek van meezingers en een prima coverband. Het bier schuimt, het bier vloeit, het bier sproeit. Een MPM feest waardig. Na een daverend en dampend Paradise by the Dashboardlight en wat toegiften sluit de tent om middernacht en zoekt ieder zijn weg.

Zondag 6 november.

Om 11 uur verzamelen op de Ba Tigre. Kom je eerder, dan gelieve de knoop van slapers op de Ba Tigre te ontwarren. De kreten: "We hebben het licht zien worden", "Die fles is helemaal niet (niet helemaal?) leeg", "M'n oordopjes vergeten", "Heb twee schepen verderop een kooi gezocht", beloven veel goeds voor de laatste race en krachtmeting met de Lootsman. Een ontmoeting met (scheve bek) Rein geeft weer wat hoop op een goede afloop. Hij liep vanmorgen om 8 uur verdoemd rond in Muiden en heeft toen een taxi genomen naar zijn hotel in Weesp om even bij te slapen en aan te sterken voor de race! Chapeau! Bij nacht een man, bij dag een man(?).

Vandaag is Egbert de stuurman en zit Jaap naast Erik in het neusje. We zien vandaag weer dat het geen sinecure is om aan het roer te staan van een sloep bemand met een stel (ex) loodsen. Zeker als het weer een tijdje geleden is. De start is ook een stuk ingewikkelder. Ging het gisteren op nummer, nu is het starten gebaseerd op de prestatie (roeitijd) van gisteren. En er staat ook een zuchtje wind. Afijn met kunst en vliegwerk, eigen initiatief, eigen wijsheid(?) liggen we op het juiste moment startklaar. Er zijn wel wat verschillen met de dag van gisteren. Het weer is wat frisser, de koppies zien wat minder fris, de lucht ziet grauw en het waait wat uit het NW. Beetje vertrouwd toch?

1244. Daar gaan we. Anders dan gisteren sluiten we achter onze medestarters aan. Weer de pieren, de boeien. Vervelend die golven. Maar ja, we moeten voort. Ik betrap Roy op een gaap. Het zal toch niet erger worden! Even voor Pampus dreigen we ingelopen te worden door sloepen, waar we anders ons neus voor ophalen en dat schudt ons wakker! De Lootsman, die door mindere resultaten van gisteren 2 starts voor ons uit zit, zullen we niet pakken, maar komaan, we zullen laten zien waar we toe in staat zijn. Bij en na het ronden van Pampus –uitstekend gestuurd Egbert- krijgen we de wind in de rug en kunnen we ons favoriete lange halen-snel thuis tempo weer oppikken. De adrenaline (wat het ook moge zijn – Bert denkt de vermicelli van de Surinaamse tomatensoep) verrijkt het bloed en mede dankzij begeleiding van oergeluiden van een herboren (wakker geworden?) Roy planeren we de piertjes van Muiden binnen. We zijn zo in trance dat zelfs een gig moeite heeft ons bij te houden. Fantastisch. Wat een kick om zo op de finish af te stuiven.

De eindspint op zondag. Kijk eens naar die boeggolf.

Na het afvlaggen schieten we zover door dat de zak met welverdiende Muider bitter aan ons voorbij gaat of beter gezegd, wij gaan die begeerde flesjes voorbij. Met gevaar voor aanvaring begeven we ons daarna in het strijdtoneel, want al zeggen we dat het om de strijd tussen de regio's gaat, de flesjes bitter staan ook hoog op het lijstje. Na enige verwoede pogingen geven we ons gewonnen - wat kan ons die rotflesjes ook schelen- en zoeken we de box op. De Lootsman meert naast ons af. "En?" We zullen het zien (de Laura G is toch weer iets sneller geweest - zie uitslagen). Een groet nog en daarna sjokken we naar de Ba Tigre. Gelukkig. Roy heeft de flesjes alsnog geregeld! Een slokje nog en dan is het seizoen gedaan.

In de tent nog volop feestgedruis. Voor ons is MPM voorbij. Eén groot feest, zoals Bert steeds verwoordde.

Met dank aan de roeiploeg, Erik en Marion voor de gastvrijheid, Marielle voor de heerlijke sushi, de meelevende fans Cora, Johan, Ruben en Isa en natuurlijk ook Bert, Leo , Peter en Hans voor de logistiek.

Het volgende feest wordt gevierd in Weesp.

Uitslagen op www.muidenpampusmuiden.nl

De MPM 20 is gedaan. Een feestelijk onthaal.

Foto's Cora